

puhund, joostis ära ja läks teele Wöidu küla poole. „Seal”, mõtles ta enese kohta, „wöid sa küla muusikandiks saada.” Kui ta üttuke maad oli edasi läinud, leidis ta ühe jahि koera tee peal maoli maas olevat; see lõötsutas ja puhkas väsimusest nagu koer, kes ennast kangeks joostnud. „No, mis ja tukkud ja ähid siin?” küsits härg. „Oöh” vastas koer, „seest et ma vana olen ja iga pääwaga nödremaks lään, ei jäfsja enam jahि peal käia ega joosta, mo pere mees ja sünd tahtis mind surmiks lüüa, see pärast olen ma eest ära lippanud ja pelgū pannud; aga misga pean nüüd emale leiba teenima?” „Kas sa tead?”, ütles härg, „mina lähen Wöidu külassse, seal küla muusikandiks saada, tule minuga ligi ja hafka seal ka kaasa mängima.” Koer oli selle üle rõõmus, ja läksivad edasi. Natukese aea pärast kaugemale minnes nägi ta, et üks kass istus tee ääres ja näitas wälja, nagu oleks ta kolm pääwa vihma käes olnud. „No, mis sinul on risti pöigeti ete tulnud, ja mis sul viiga on, et sa nönda kurb oled?” küsits härg. „Kes wöib siis veel rõõmus olla, kui nönda tahetakse krae wahelse walada,” vastas kass; „et mul juba kauniste aastaid selja peale kogunud, mo hambad juba tõnsiks läinud, ja ma istuksin

parem ahju taga ja sedrakün seal, kui et ma rotiide ja hiirede järel joosen, see pärast tahtis mo perenaene ja emand mind ära uppntada; ma olen kül lahti peashuid ja lippama paanud, aga nüüd on hea nöuu kallis: mis nüüd peale hakata ja kuhu minna?” „Tule meitega kaasa ja lähme Wöidu külassse, sina möistad ka jo kauniste heaste muusikat mängida ja oled ise äraniis laulu peale märka meister, seal ja wöid ka Wöidu küla muusikantiks ja laulumeheks saada.” Kassil oli selle köne üle hea meel ja läks kaasa. Selle peale läksivad need kolm põgenejat maa-meest, härg, koer ja kass ühest majast mõöda, seal seisid maja kük wäraiva peal ja laulis nagu pulma mees kõigest jõust. „Sa karjud nönda waljuste, et suurt ja lihat läbi käib,” ütles härg, „mis rõõmu wöi häda sul kes wöi käes on?” „Ma olen head ilma tunhitand,” ütles kük, „seest et meie maja emand tahab täna lapse nartusid pesta ja kuiwatada lasta; aga et hommte püha pääwaks wöerad tulevad, siis pole ommeti maja emandal midagi halastust minu üle, waid on tüdrukule käsku annud, minu pää täna öhtu otsast ära lüüa ja mind hommte louna leemeks keeta; see pärast karjun nüüd veel me wiimist pääwa kõigest jõust